

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sancti Lvdovici Caroli II. Regis Siciliæ Filii, Ex Ordine
Minorvm Episcopi Tolosani Vita**

Sedulius, Henricus

Antverpiæ, 1602

Cap. V. Aßiduus fuit & attentißimus in precibus die noctuque, à quibus
eum diabolus deterrere conatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42834

olim vecti in urbem Ierusalem, nunquam in equo, sed vulgari mulo equitare voluit. Prae-clara res & amabilis, modestia & humilitas: in paupere grata, in potente meritò gloria prædicatur.

C A P V T V.

*A*ffiduuſ fuit, & attentissimus in precibus die noctuſ: à quibus eum diabolus deterrere conatur.

HÆc initia puerilis libasse pietatis sat est: sequitur ut ad ceteras virtutes eius, sed priùs ad orandi studium, quod Christiani hominis sempiternum opus esse debet, trans-eamus. Igitur lumine Spiritus sancti animo illustrato, didicit mentem piam, cælesti sponso affiduo precandi studio coniungi. Quapropter vehementer desiderans, salutari frui complexu Iesu Christi dilecti sui, magno opere conatus est illi se totum orandi perpetuitate, tum publicè, tum priuatimi, consecrare. Etenim adhuc laicus pensum diuini officij, diurnum pariterque nocturnum, ex more Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, studiosissimè Domino quotidie persoluebat: molestè ferens & seuerè arguens, si quos in precando videbat properare nimium, aut quis modo diuinum illud opus inturbaret. Psalmos legebat miro ferore, animo adeo intento, tanquam ipsum Deum præsentem.

B s intue-

Preces
eius quo-
tidiana.

Et in ei
finito.

intueretur : ut exemplo suo torpidos & segniores ad effectum pietatis vehementer excitaret, serenâ facie, & vultu placido, semper interiorem significans lætitiam spiritus & iucunditatem. Quia verò est, quod vulgo dicitur, *Vbi cor, ibi oculus* : tantisper dum orabat, in ecclesiis præsertim, oculos in crucifixi imaginem defigebat: ut flamma sibi in pectorè cresceret rerum gestarum. Ad horarias preces addebat quotidie psalmos, qui Pœnitentiales appellantur, cum Litaniis; & plerosque alios gustui suo, & inflammantiae pietati oportunos: quos singulos pià illâ oratione ad B. Virginem, *Salve regina, mater misericordiæ*, claudere solebat. Item laudes de S. Cruce Domino recitabat quotidie vnâ cum socio, fratre ex Ordine Minorum, clauso conclavi ab aliis seiuscetus. vbi cupiens sentire quod Phil. 1.
& in Christo Iesu, quamdiu cruciariæ illæ^{1.} preces durabant, permanebat immotus, brachia extendens in formam crucis. Post completorium nonnullas orationes de gaudiis B. Mariæ, quam piè colebat, fundere consueuit, & aliquot alias preces: ita iugiter Deo reddens vitulos labiorum suorum, & hostiam Ose. 14^{3.}
Et in nomine Iesu. Dulce I E S V nomen calido venerabatur affectu: quoties illud audiebat, iubilo Heb. 13^{15.} quodam videbatur repleri; & caput reuerenter inclinans, osculansque terram, illi admirabili nomini debitum exhibebat honorem. Psalm. 8. 2.
 Sub noctem cùm ad cænam vocaretur, adeò multus esse solet in orando, ut molestè id ferrent

Preces
eius in
honorem
S. Crucis.

Affectus
in B. Ma-
riam.

Et in no-
men Iesu.

ferrent eius familiares: nunquam tamen accumbere voluit, nisi oratione præmissâ conatus esset pabuli cœlestis dulcedinem prægustare. cum etiam quod amicis Dei familia re est, metu & diffidentiâ sui, ab omnibus flagitabat subsidia orationum: indignum se arbitratus & ineptum, qui Deum posset exorare. Denique fessa membra quieti concepsit, cum rege Davide, *lauabat per singulas noctes lectum suum, lacrymis suis stratum suum rigabat*: multo consultius arbitratus, fonte purgari quam igne. Ad hæc, assiduus in libris sacris, & audissimus sermonis diuini, mensam etiam antequam esset Episcopus, sacrâ lectione condiebat: omni ratione ac modo *hauriens aquas è fontibus Saluatoris, quas orationis tempore libans Domino, vberius terram cordis irrigabat*. Ad orationem videbatur à Deo accepisse spiritum precum: ad lectio[n]em, *in lege Domini voluntatem*. Itaque erat illi perpetua talis exercitatio; oratio excipiebat lectionem, lectio orationem: cœsens omne tempus, cuius erat custos parcissimus, sibi periisse, quod in diuinis cogitationibus, siue orationibus non consumisset. Hic mos eius interdiu orandi: sed ne quidem inter noctu volebat unquam à longis precibus vacare. *Quod ægerrimè ferens humani generis hostis, conatus est, nonnunquam eum ab orandi studio deterrere*. Nam obsidi in Cathaloniâ, visus est cacodæmon nocte intempestâ oranti, in formâ horribilis felis: ut inie^{cto}

*Oratio-
nes ab
alij pe-
tit profe-*

*A'ternas
orationes
cœlestes
nem.*

*Spectrum
demonis
signo S.*

*Cruis
profugit.*

et timore absterret ab oratione. At impavidus adolescens , potentia Domini fatus, munivit se viuificae signo crucis : atque ita timor menti decessit, virtute illius tropaei statim hoste maligno profligato. Vbi vero resciuit hoc fratrem suum Raymundum animaduertisse, qui in eodem cubiculo una dormiebat: illius fidem iurejurando adstrinxit, ne hoc cuiquam ante mortem suam indicaret. Ille conseruandi quidem iurisurandi causam tenuit fidem: sed post decessum fratris , rem compluribus enarravit.

CAPUT VI.

Sacris Missæ mysteriis nisi peccata confessus non voluit interesse, sape sumens corpus Dominicum. Sacerdos fere quotidie sacrificabat de pietate eius in lignum & signum S. Crucis, & sanctas reliquias.

De pietate cius in sacrosancta mysteria Christianorum , & sanctas reliquias, etiam nonnulla promenda nunc veniunt. Ad Missarum mysteria diligentissime se praeparabat, quibus nunquam voluit interesse, quod singulis diebus consueuerat, nisi peccata confessus, maximè vero quoties esset S. Eucharistiam sumpturus : ut expurgatus ^{Pietas eius in} virtute salutaris poenitentiae, Agnum illum sine macula, puro corde & corpore manducaret. In more erat illi antequam Sacerdos es-

^{fatur}